

Arrest

**nr. 80 755 van 7 mei 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 28 februari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 maart 2012.

Gelet op de beschikking van 20 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers hun asielaanvraag volledig steunen op de motieven die door hun zoon S.H. naar voor werden gebracht in het kader van diens asielaanvraag.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 80 752 van 7 mei 2012 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van S.H. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zijn relaas ongeloofwaardig is.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te concluderen tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het minimaliseren, ontkennen en vergoelijken van de vaststellingen van de bestreden beslissing, zonder deze te betwisten met argumenten die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift enkele documenten, waarvan slechts één betrekking heeft op zijn betoog, namelijk een fotokopie van een attest van een zekere freudiaanse 'psychanalist' genaamd Bosnjak Stipan. Verzoeker poogt met dit document aan te tonen dat zijn echtgenote geheugenproblemen heeft om zodoende de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en die van zijn echtgenote te relativeren. Gezien het een fotokopie betreft kan aan het attest geen enkele bewijswaarde worden gehecht. Daarenboven poogt verzoeker met dit attest slechts één van de vele vaststellingen die tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas hebben geleid te ontcrachten, waarmee dit document op zich, en daargelaten de authenticiteit ervan, niet vermag afbreuk te doen aan de motivering van de bestreden beslissing. Het asielrelaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd heeft om gehoord te worden, herhaalt ter terechtzitting de inhoud van zijn verzoekschrift. Verder legt hij het originele attest van psychanalist Bosnjak Stipan neer. Dit document kan echter, zoals hoger reeds uiteengezet, geen afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissing daar dit attest slechts één van de vele vaststellingen die tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas hebben geleid, ontcracht.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Servië."

In hun verzoekschrift komen verzoekers evenmin verder dan het minimaliseren en vergoelijken van slechts enkele van de talrijke vaststellingen van de bestreden beslissingen die tot de ongeloofwaardigheid van het relaas hebben geleid, waardoor hun betoog evenmin vermag afbreuk te doen aan het geheel van de motivering van de bestreden beslissingen.

Bijgevolg tonen verzoekers evenmin aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Servië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER